

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изм. N 2615
Дата - 8. 06. 2007

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПК ПО
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

СТ А Н О В И Щ Е

от БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА ЗА СОЦИАЛНО ОСИГУРЯВАНЕ

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

БТПП принципно подкрепя идеята за законодателни промени в посока въвеждане на допълнително задължително пенсионно осигуряване за лицата родени преди 1 Януари 1960г. В същото време ние смятаме, че подобна стъпка би била ефективна, единствено ако се избегне свиването на общинските бюджети, поради намаляването на осигурителните вноски. Това може да стане, тъй като осигурителните вноски се включват в средствата събирани с данъка върху общия доход, от който се отпускат средства за общинските бюджети. Предизвикването на подобен финансов ефект би имало негативно въздействие върху процеса на децентрализация, който активно се подкрепя от БТПП, тъй като това е една от предпоставките за подобряване на бизнес климата в България.

Въз основа на текста на чл. 4 от Закона за защита от дискриминация, се забранява всякакво неравнопоставено третиране, което се основава единствено на някой от изброените признаци в тази разпоредба, един от които е критерият възраст на физическото лица. Поради тази причина БТПП подкрепя приемането на чл. 127а от проекта за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване /КСО/ по силата, на който се предвижда въвеждане на задължително осигуряване за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд за всички субекти, независимо дали са родени преди или след 1 януари 1960г. Практическото приложение на това законодателно решение ще има положителен ефект, тъй като посредством него ще се премахнат разпоредбите на една до голяма степен дискриминационна норма /настоящият текст на чл. 127 КСО касаещ допълнителното задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд визира единствено лицата родени след 31 декември 1959 г./.

Не намираме за ефективна система, при която размерът на осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд се определя по различен начин за лицата родени преди 1 януари 1960г. и тези, които са с по-късна родена дата. Поради тази причина БТПП не подкрепя така формулираният текст на чл. 157а от проекта за изменение и допълнение на КСО. Въвеждането на

подобен дуализъм в схемите за калкулиране на дължимите осигурителни вноски противоречи на житейската и правна справедливост, тъй като не се прилагат единни обективни критерии спрямо всички осигуряващи се лица. В същото време не могат да се открият аргументи за определянето на конкретния размер на осигурителните вноски посочен в законопроекта / 30% от начисления данък върху доходите на физическите лица/.

Горепосочените законодателни промени довеждат до противоречие, защото текста на чл. 157, ал. 3 предвижда, че вноските за универсалните пенсионни фондове се разпределят между осигурителите и осигурените, което е невъзможно при положение, че според чл. 157а осигурителните вноски се внасят от данъка върху доходите на физическите лица. Данъкът върху доходите на физическите лица се дължи и заплаща от конкретния данъчно задължен субект, така че предвиденото в чл.6 ал.3 КСО разпределение между работниците и служителите за изплащане на осигурителните вноски е неприложимо за лицата родени преди 1 януари 1960г. В тази връзка е необходимо в текста на чл.157 КСО да се включи изричен текст, който предвижда, че чл.6 ал.3 се прилага само за лицата родени след 31 декември 1959г. При подобно законодателно решение обаче отново се регламентират два различни режима на осигуряване, като единственият критерий за това кой от тях да се приложи е възрастта на осигуреното лице, което както вече беше упоменато е дискриминационен подход.

В чл. 157а, ал. 5 от КСО е необходимо да се въведе промяна, като терминът „самоосигурените” се замени с „осигурените”, тъй като в противен случай лицата, които се осигуряват биха били лишени от правото да довнасят до 60 лв. на месец, съответно до 720 лв. на година осигурителна вноска за допълнително задължително пенсионно осигуряване. Правно основание за подобно законодателно решение не може да се открие в нормативните актове, поради което смятаме за релевантно осъществяването на подобна терминологична промяна.

БТПП подкрепя инкорпорираната в проекта на чл. 158 ал. 2 идея, личните осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване да се заплащат в 30 дневен срок от датата на годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, тъй като това е един разумен срок в който лицата ще могат да организират и да осъществяват дължимото плащане. Трябва да си има предвид, че по силата на чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ, физическите лица са длъжни да подадат своите годишни данъчни декларации в срок до 30 април на годината, следваща тази по време, на която са придобили конкретния доход, което им предоставя достатъчен период от време за заплащане на осигурителните вноски, заедно с данъка.

С оглед гореизложеното относно равнопоставеността на правните субекти и забраната за дискриминация, не смятаме, че трябва да се въвежда текста на чл. 161, ал.2 от проекта за изменение и допълнение на КСО по силата, на който вноските за допълнително задължително пенсионно осигуряване на лицата родени преди 1 януари 1960г. не се приспадат от дохода им във връзка с данъчното облагане по силата на ЗДДФЛ. В случай на приемане на предложените промени в осигурителното законодателство по силата на които се въвеждат два режима за изчисляване на осигурителните вноски, такава разпоредба ще е необходима.

БТПП подкрепя идеята вноските на работодателите за допълнително задължително пенсионно осигуряване да се признават за разход за дейността по Закона за корпоративното подоходно облагане. Поради тази причина предлагаме текста на чл.162, ал.2 от проекта на закона за изменение и допълнение на КСО, да бъде аналогичен като съдържание на разпоредбата на сега действащия чл. 162. По този начин ще се постигне по-голяма ефективност на закона с оглед неговата яснота при

тълкуването и прилагането му. Настоящата редакция на проекта на чл.162, ал.2 довежда до неясноти, тъй като препраща към чл. 208 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, който от своя страна прави връзка с чл. 204, т. 2, буква "а" от ЗКПО, в който се упоменават единствено разходите за вноски за доброволно осигуряване. При това приложение вноските на осигурителите и самоосигурените лица за допълнително задължително пенсионно осигуряване не биха могли да се признаят за разход за дейността по смисъла на чл. 204 ЗКПО.

Като логична последица от горепосочените законодателни изменения са и промените, които се предвиждат в ЗДДФЛ. Ето защо БТПП смята, че те също се характеризират с дискриминационната си насоченост и за тях е в пълна сила казаното за проекта за изменение и допълнение на КСО. Поради тази причина принципно сме против тяхното приемане.

БТПП не подкрепя предложените промени в ЗКПО, които са последица от проекта за изменение и допълнение на КСО по силата, на които се предвижда, че няма да се облагат с данък единствено социалните разходи за самоосигуряващите се лица в размер до 60 лв. месечно. Поради тази причина предлагаме текстът на чл. 204, т.2. буква „в” от ЗКПО да придобие следната редакция: „разходите за осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване по чл. 157а, ал. 5 и 6 от Кодекса за социално осигуряване”. Не можем да приемем законодателно решение, по силата на което, данък ще се начислява върху заплащаните от работодателите осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване, тъй като за него не може да се открие никакво правно основание. Трябва да се отбележи и фактът, че въз основа на предложението проект от подобно данъчно бреме са освободени самоосигуряващите се лица за вноските в размер до 60 лв. месечно. В подкрепа на това становище е и фактът, че се предвиждат данъчни облекчения за внесените от работодателите вноски за доброволно осигуряване. При това положение единственото справедливо решение е да се регламентира освобождаване от заплащането на данък за всички допълнителни задължителни вноски, които са в размер до 60 лв. месечно, за да се прилага един и същи режим за всички лица, които осъществяват осигурителни плащания. В същото време не смятаме, че е необходимо да има някакъв горен праг на сумите за осигуряване при надвишаването, на който да отпада освобождаването от данъчно задължение.

Смятаме, че в текста на чл. 208 ЗКПО е необходимо да се направят корекции изразяващи се в заличаването на думата „наето”, тъй като в тази си редакция разпоредбата изключва от своя обхват самоосигуряващите се лица. Липсва каквото и да е правно основание за подобно законодателно решение, поради което посредством реализирането на предлаганото от БТПП изменение на текста ще се постигне по-пълното нормативно регламентиране на правоотношенията свързани с общественото осигуряване и корпоративното облагане.

С уважение,
Божидар Божинов -
председател на БТПП

